

Tokaji borcsaták II.

PUBLICISZTIKA - XLIX. évfolyam 10. szám, 2005. március 11.

Abszurd gazdasági komédia színtereként mutattuk be másfél éve Tokaj-Hegyalja rendszerváltás utáni első évtizedét (Tokaji borcsaták, ÉS, 2003/47.). A helyzet napjainkra sem változott. A főszereplő Tokaj Kereskedőház Rt. az érdekek hálójában vergődve egy látszatmagánosítás áldozata lett. A politika egyik szent tehene az Orbán-éra alatt arra szolgált, hogy állami milliárdokból dotált szőlőfelvásárlásaival szavazatokat hozzon, még ha e piacrombolás miatt a tokaji bor hírneve is csorbul. Ez idő tájt a hegyaljai őstermelők feltehetőleg még álmukban sem gondolták, hogy a kereskedőház privatizációja már körvonalazódott, a volt állami gazdaság néhány kurrens ingatlanára egy, Orbán Viktor családi érdekeltiségébe tartozó hegyaljai cég tulajdonosai spekulálnak. A volt miniszterelnök ebben ugyanúgy partnerük volt, mint az állami támogatások megszerzésében.

"A Forrás Vagyonkezelési és Befektetési Rt. tájékoztatja Tisztelt befektetőit, hogy a Felügyelő Bizottság előzetes hozzájárulásával 2004. április 8-án részvényesével, az ÁPV Rt.-vel részvény adásvételi szerződést írt alá a Tokaj Kereskedőház Rt. 65.245 db részvényének átruházásáról. Ugyanezen a napon további 1 db Tokaj Kereskedőház Rt. részvényt az Agrárgazdasági Vagyonkezelő Kft. részére értékesített. Az adásvétel eredményeként a Forrás Rt. közel 90 M Ft-os árfolyamnyereséget realizált, és a továbbiakban nem rendelkezik Tokaj Kereskedőház Rt. részvényekkel." Így adta hírül kárpótlásijegy-tulajdonosból befektetővé avasztott érdekeltjeinek a Forrás Rt., hogy a nagy múltú kereskedőház visszaállamosítása számukra jelentős hasznot hozott.

Mint ismeretes, a forgalomban lévő kárpótlási jegyek bevonásáról a Medgyessy-kormány döntött. Az ÁPV Rt. a feladat végrehajtására a többségi tulajdonában lévő Forrás Rt.-t jelölte ki, és hogy a társaság felkeltse a jegytulajdonosok érdeklődését, több állami cégből üzletrészeket apportált a Forrásba, többek között a Tokaj Kereskedőház Rt. (TK Rt.) 23 százalékát. A kárpótlásijegy-tulajdonosok részvényjegyzésének lezárulta után továbbra is az ÁPV Rt. maradt a Forrás legnagyobb tulajdonosa. Nem volt kétséges azonban, hogy ez csak átmeneti állapot, és a Forrásból komoly részesedést fog hasítani Leisztinger Tamás, az egykori legnagyobb kárpótlásijegy-birtokos HB Westmister Rt.-ből hatalmas tőkét kovácsoló Aragó-vezér. Leisztinger, a várakozásoknak megfelelően, hamarosan befolyást szerzett a Forrásban, napjainkra pedig teljesen bekebelezte a társaságot.

Két évvel ezelőtt, amikor Leisztinger a Forrás Rt. meghatározó tulajdonosaként felbukkant Hegyalján a TK Rt. igazgatóságában, alaposan megkavarta az amúgy is túlpolitizált kereskedőház értékesítési lehetőségeit. A térség újarisztokrata befektetői ugyanis mindenekelőtt az Rt. két ősi birtokára, a Szarvas- és a mádi Király-dűlőre vetettek szemet, a sznobok a muzeális borkészletet szerették volna megkaparintani, néhány italforgalmazó cégnek pedig a hazai piacon még mindig jelentős forgalmat produkáló márkanévre és a hozzá kapcsolódó több évtizedes arculatra fájt a foga. A kereskedőházhoz azonban elválaszthatatlanul hozzátartozik a sátoraljaújhelyi irodaház, a túlkapacitált palackozó és nem utolsósorban a cégnek a hegyaljai őstermelőkkel megkötött hároméves szállítói szerződéséből származó kötelezettségei. Ez utóbbi tételek nem vonzották a befektetőket. A Forrás mint TK Rt.-tulajdonos a várttal ellentétben nemcsak hogy nem növelte az értékesítési esélyeket, hanem egyszerűen lehorgonyozta a kereskedőházat. Akkoriban sokan hitték, hogy türelemjáték folyik, és a TK Rt.-t a Forrás elnök-vezérigazgatója, Patonai József szeretné megkaparintani magának és nem Leisztinger. Kétségtelen, Patonai 2003. decemberi hirtelen halála után más irányt vett a kereskedőház sorsa, és végül az Aragó-vezér ismét igen jól járt, hiszen, mint idéztük, a Forrás kilencvenmillió adóforintot nyert a TK Rt. részvényein. Az ÁPV Rt. kommunikációs osztálya az ÉS részvény-visszavásárlással kapcsolatos kérdésére

azt válaszolta: a tranzakció elkerülhetetlen feltétele volt annak, hogy végrehajtsák a privatizációt előkészítő kormányhatározatot, amely szerint a Szarvas-, illetve a mádi Király-dűlőnek, a tarcali kutatóbázisnak és a tolcsvai muzeális borkészlet meghatározott részének kincstári vagyonként állami tulajdonba kell kerülnie. Kétségtelen, hogy az előkészítő határozatot, ha elé kerül, a Forrás Rt. megtorpedózta volna, hiszen saját üzleti pozícióit nyilvánvalóan nem rontja azzal, hogy megszavazza a kereskedőház érdemleges vagyonának kivonását. Ebben a tulajdonosi felállásban tehát bele se fogtak az Rt. szétdarabolásába. Ugyanakkor az idő Leisztingeréknek dolgozott, hiszen az ÁPV Rt.-nek előbb vagy utóbb végre kellett hajtania a kormánydöntést.

Magán nemzet

Az ősi birtokok leválasztása, a muzeális borkészlet - amely a rendszerváltás kálváriájában sok kétes eredetű borral is gazdagodott - és a tarcali kutató - amelynek nem annyira tudományos, mint inkább ingatlanértéke jelentős, hiszen egy több száz éves kúriában működik - állami tulajdonban tartása mellett a borásztársadalom legnagyobbjai érveltek, de a privatizációs elgondolás már a kisgazdák kormányzati szerepe idején megszületett. A lapunk birtokában lévő dokumentumok szerint a TK Rt. eme értékes vagyona miatt súrlódások támadtak az akkori koalícióban, mivel a kisgazdák nemzeti vagyonmentő elképzelése igyekezett gátat vetni az Orbán Viktor családi érdekelttségébe tartozó tokaji cég terjeszkedési terveinek. Ezt támasztja alá a Sárhegy dűlő-Sárazsádány-Tokajhegyalja Kft. 2001. június 4-i taggyűlésének jegyzőkönyve is, amely szerint többek között az alábbi eszmecsere zajlott az üzlettársak között:

Szász István Attila: "A kisgazdák le akarták szakítani a kutatóintézetet + a Szarvas dűlőt, utoljára a tárgyaláson ott volt Horváth Mihály az ÁPV Rt.-től, meg kell szabadulni tőle. Horváth Mihály odahozta az FVM-et, hogy a kereskedőház mondjon le a kutatóról, mi nem járultunk hozzá. A kft.-t javasolom, előtte kft.-t (Dégenfeld, Sárhegy stb.), hogy hegyalján a kutatásfejlesztés biztosítva legyen, ebbe be kell emelni a kutatót és a Szarvas dűlőt (49 százalék). A kutatás a cél, de ki lehet vásárolni."

Kékessy Dezső: "A kereskedőház kooperatív jellegét kell erősíteni, jó lenne bevonni a Meszes-majort, ezzel megkezdhetnék a borászatot."

Madarász László: "Ott kell borászat, ahol a szőlő van. Városban iroda, cégközpont, vendéglakás, bemutatóterem legyen."

Orbán Viktor: "Mi közvetlenül nem vehetünk meg semmit a kereskedőháztól, forgácsokat le lehet választani az ésszerű vagyongazdálkodás keretében a kereskedőháztól."

Mint látjuk, a volt miniszterelnök és barátai szeme előtt a 43 hektáros Szarvas-dűlő spekulatív megszerzése lebegett, nem pedig az, hogy ezt az egyedülálló nemzeti kincset egyben kell tartani, egyrészt, mert a Rákóczi család birtokaként eredeztethető, másrészt, mert itt még a múlt század eleji filoxérajárványt túlélő egyedekből is van klón, ami a Hegyalja génbankjául szolgálhat. A kereskedőháztól leválasztandó "forgácsokat", valamint a közös vállalkozás jövőbeni felépítésének tervét ugyanezen a taggyűlésen az Orbán-kormány volt párizsi nagykövete, a mezőgazdaság mellett az egészségügyben is cégeket jegyző Kékessy Dezső veti fel. A privatizációt a TK Rt. akkori jogi ügyeiben eljáró ügyvédi iroda vezetője, az exminiszterelnök barátja és hegyaljai családi vállalkozásának egyik résztulajdonosa, Szász István Attila koordinálta.

Kékessy Dezső: "Párizsban borkereskedésben láttam már 93-as aszút, kb. 45.000 Ft-ért árulták, a 7 puttonyos (Mézesmály-Tarcal) 60.000 Ft/üveg. Megbeszélésre javasolom az alábbiakat: értékesítés, telepítés, melioráció, tarcali kutató, borászat, privatizáció. Tegnap voltunk Hegyalján, érdekes tanya, ami most kerül vissza a kereskedőházhoz (Meszes tanya), jó lenne megszerezni."

Szász István Attila: "Ismerem, most pereltük vissza. Erdőbénye előtt van, Hegyalja közepén, tanya, pince, telepítés. Kb. 500 m²-es pince, 92-es aszú van benne, a szeszőzdet visszahoztuk."

Kékesy Dezső: "Meg lehet venni?"

Szász István Attila: "Igen. Gerwaldék [Gerwald László 1993-1999 között a TK Rt. vezérigazgatója volt - R. A.] 7-8 millióért kótyavetyélték el. Most a földterület a kereskedőház néven van, per van folyamatban, meg fogjuk nyerni. A kereskedőház most nagyon jó helyzetben van, a legfontosabb a borkészlet, a muzeális készlet a Kincstári Vagyonkezelő Ig-nál marad. Három részre kell osztani, rá kell bízni Stumpf Miklósról és Hegedűs Zoltánra, jól csinálják a dolgukat, mi mindent megbeszélünk hármasan."

A nyolcvanas évek elején még a Művelődési és Köznevelési Minisztérium terv- és közigazgatási főosztályán dolgozó, majd 1985-től ügyvédként praktizáló Szász bármennyire is szeretett volna számukra kedvező ítéletet a kereskedőház által egykor eladott ingatlanszerződés érvénytelenítéséért indított perben, nem sikerült, a Meszes-major - a TK Rt. igazgatóságának közlése szerint - nem került vissza az állami céghez. Sajátos nézőpontot tükröz Szász azon megállapítása, hogy Hegedűs Zoltán, a TK Rt. akkori vezérigazgatója és a cég általános vezérigazgató-helyettese, a vízügyi mérnök végzettségű Stumpf Miklós (a kancelláriaminiszter unokatestvére) jól végezték volna a dolgukat. Regnálásuk alatt a TK Rt. felügyelőbizottsága ugyanis kérte a tulajdonos ÁPV Rt.-től a vezérigazgató felmentését, ehelyett azonban a vezérigazgató menesztését szorgalmazó igazgatósági elnököt, az igazgatóság további két tagját, valamint az ellenőrző testület nagy részét bocsátották el a hegyaljai részvénytársaságtól. Pedig 1999 nyarán még épp az ÁPV Rt. vétőzött meg egy Hegedűs által jegyzett üzletet, amelyben a vezérigazgató, hatáskörét túllépve, kifogásolható áron szeretett volna értékesíteni több mint hétmillió palack tokajit. (Az elmúlt ciklusban a kereskedőháznak folyósított többmilliárdnyi költségvetési támogatás előnytelen és nem mindig szabályos felhasználásáról szóló vizsgálati jelentésekről 2003-ban, riportunk első részében már beszámoltunk.) A politika egyébként nemcsak a kereskedőház falain belül van jelen, hanem Hegyalja egészén is kísért.

Barátok köz

"Mint ahogyan azt Ön is tudja, a közelmúltban megvásároltam a Sáradsadány Szárhegy dűlőben néhány tábla szőlőt. Sáradsadány úgy számomra, mint barátaim számára adottságaiból és emberi kapcsolataiból eredően mély nyomot hagyott bennünk. E mély nyomok odáig vezettek, hogy barátaimmal együtt kb. 25-30 hektáron szeretnénk szőlőt telepíteni. Jelenleg a Sáradsadány Szárhegy dűlőt tekintettük meg, és a Szárhegy dűlőn szeretnénk megvalósítani elképzeléseinket" - így kezdődik az a levél, amelyet Szász István Attila írt Palcsó Mihály sáradsadányi polgármesternek 1997. január 16-án. Az ügyvéd a levél további részében közli a település első emberével annak a negyvenkét önkormányzati tulajdonú területnek a helyrajzi számát, amelyeket az általuk alapítandó társaság meg szeretne vásárolni. A levélben említett barátok: Orbán Viktor felesége, Lévai Anikó, Kékesy Dezső, Madarász László, ex Postabank-vezér, akik egyben tulajdonostársai is a két ügyvéd, Szász és Duda Attila által alapított Szárhegy dűlő-Sáradsadány-Tokajhegyalja Kft.-nek. A Szász-féle levélben felsorolt sáradsadányi önkormányzati ingatlanok száma később negyvenháromra emelkedett, és az összesen öt és fél hektáros területet az adásvételi szerződés szerint százezer forintért Lévai Anikó vásárolja meg. A társaság 1997-es apportlistáján a megvásárolt ingatlanokból tizenhat szerepel Lévai Anikó néven, tizennégyet Kékesy Dezső, tizenhámat pedig Madarász László jegyez. A földek apportértéke háromszor egymillió forint. Duda Attila és Szász István Attila 500-500 ezer forint apportértéken további zsadányi földekkel gazdagítja a céget, amelynek székhelye Szász gödöllői lakóháza. Szász 1997. szeptember 23-án újabb ingatlanvásárlásra szánja el magát. Alkalmi áron, 110 ezer forintért vesz meg egy csaknem hatezer négyzetméternyi önkormányzati ingatlant, majd magánszemélyektől vásárol további környékbeli földeket, 2001-ben pedig már Tolcsván terjeszkedik. Madarász László és Kékesy Dezső zsadányi földjeinek nagy része ugyancsak önkormányzattól vásárolt ingatlanokból áll, amelyek vételára mindkét adásvételi szerződés szerint 90 ezer forint volt. A cég egy 450 négyzetméteres borospincével is bővül, amit két és félmillió forintért vásároltak meg.

Valóban ilyen olcsók voltak a földek akkoriban Tokaj-Hegyalján? Erre a kérdésünkre Palcsó Mihály, Sáradsadány polgármestere már nem tud válaszolni, mert elhunyt, helyette fiát kérdeztük, aki apja

nyomdokaiba lépett, jelenleg ő a település első embere. Ifjabb Palcsó Mihály lapunknak azt mondta, hogy a műveletlen földek még mindig olcsók Hegyalján, mert az önkormányzatot csak az érdekli, hogy olyanok vegyék meg, akik azt meg is művelik. A főszereplő társaság mindenestre jó kapcsolatokat ápol az akkori polgármesterrel.

1998-ban Orbán Viktor a létrehozója a Sáradsadányi XXI. Század Alapítványnak, amelynek célja a helyi hagyományok őrzése, megóvása és azok "alkotó módon történő továbbfejlesztése", természetvédelem, köztük kiemelten Tokaj-hegyvidék szőlészete és borászata, valamint az ifjúság kulturális, egészségügyi és sportéletének megszervezése, támogatása. A százezer forint induló tőkével létrehozott alapítvány kuratóriumi elnöke Palcsó Mihály polgármester lett, tagjai pedig Duda Attila, Szász István Attila, valamint Kállai Attila, a Szárhegy dűlő-Sáradsadány-Tokajhegyalja Kft. ügyvezetője. A nexus az érdekelték között olyannyira jó lett, hogy Szász irodája készíti el a Palcsó Mihály és felesége által jegyzett Palcsó és Társa Kft. társasági iratait.

A 2001. augusztus 29-i olaszliszkai taggyűlés jegyzőkönyve szerint Duda Attila végleg megvált a kft.-től. 600 ezer forint névértékű üzletrészt a tagok között négy, egyenként 150 ezer forintos részre osztják fel. Ezen a taggyűlésen a négy tulajdonos fejenként tízmillió forintos pénzbeli hozzájárulással 43 millió forintra emeli a társaság törzstőkéjét. Ennek bejegyzését a jegyzőkönyv szerint a miniszterelnöki rezidencián tartott 2001. december 2-i taggyűlésen veszik tudomásul a cég tagjai. "A tulajdonjog-átruházás és a tőkeemelés megtörtént. Dr. Szász I. A. átadja a dokumentumokat. 43 millió a törzstőke. Föld és pince átruházása folyamatban van, a pinceszereződés felbontások, eredetileg kölcsönszerződés volt, ezt felbontják, így illetékmentesen kerül vissza a pince a kft. tulajdonába." (...) Madarász László: "Szükséges lenne alapszabályt készíteni (öröklés, a földkérdés tisztázatlan, nincs megállapodás a tagok és a kft. között stb.) Rendezni kell a tulajdoni viszonyokat. Javasolom a jogi kérdések rendezését. Hozok egy mintát, ha szükséges."

Merjünk nagyot nyelni

Mint látható, a baráti vállalkozás tagjai sincsenek tisztában azzal, kinek mennyi földje van a cégben. Ennek oka elsősorban az, hogy a gazdasághoz bérleti, illetve haszonbérleti és életjáradéki szerződéssel szerzett földek is tartoznak. Ráadásul a társaság nem a mai hegyaljai trendnek megfelelő kisbirtokosi szerkezetben gondolkodik, hanem borászattal is rendelkező, százhektáros gazdasággá szeretne nőni. Erről a cég 2000. szeptember 6-i taggyűlésének jegyzőkönyve tanúskodik.

Szász István Attila: "Földvásárlás. A kereskedőház nem tud integrálni, a kisgazdák mászerolnak. Várható, hogy tudunk venni földterületet, hogy mindenki 4,5 hektárra jöjjön fel. Szárhegydűlővel szemben Tolcsván van kb. 15 hektár telepítésű elvadult szőlős, + feketeribizlivel beültetett kb. 10 hektár. Mi most 25 hektárnál tartunk, ebből 6 hektár a termő, 8 hektár az új telepítés, ez már jövőre terem. Cserére is vehetünk."

Orbán Viktor: "Megállapodás a 80%-os állami támogatásra."

Szász István Attila: "100 hektár a jól művelhető gazdaság, vennünk kell, cél, hogy egységes területünk legyen, tehát cserére is vásároljunk. A közeljövőben meg kell teremtenünk a borászatot. Eladó borászat legközelebb Erdőbényén van, híres borászat, 400-ért akarják adni, 120-at ígértem, de nekünk ez nem kell, nekünk építeni kell, megnézetem szakemberrel. Ha építünk, Szárhegyen kell, 250 millióból kijönnénk, van állami támogatásra is lehetőség. Toldi Miklóssal fogok egyeztetni, majd leírom a variációkat. Én megvettem a méregház mellett kb. 6 ha-t, pince is van, felújítható. További 6-7 ha-t is akarok venni. Építeni lehet rá egy turisztikai centrumot, ha itt lenne a borászat, én hajlandó vagyok beszerzési áron bevinni a kft-be. A turizmusra adnak vissza nem térítendő állami támogatást."

Orbán Viktor: "Az igazi kérdés az, akarunk-e borászatot csinálni, ha igen, mit kell csinálni?"

Kéessy Dezső: "Ha nem akarunk borászatot, nem tudunk mit kezdeni a szőlővel."

Szász István Attila: "Egy szőlőterületnek függvénye a borászat. Ha akarunk borászatot csinálni, elég 30 ha + felvásárlás. Ki kell számítani, mi a gazdaságosabb - ez a borászat mellett szőlő. A turizmus ráfizetéses, de a támogatás pénzt hoz. 160 millióhoz lehet hozzájutni 2001-ben. (Magyar Vállalkozásfejlesztési Alapítvány). Borászatot kell csinálni! Én összeszedek minden adatot, hogy minél olcsóbban összehozzuk. Kb. 40-50 %-os támogatást össze lehet szedni, + 30 % hitel, 20 % a saját tőke. Én tudok bankkölcsönt szerezni. Saját tőke 50 millió Ft. Toldi Miklós (sajnos nincs ízlése, I. hasas üveg.) ügyes ember."

Orbán Viktor: "Borászathoz borász kell, ez a legfontosabb! Rá tudunk hagyatkozni, ő tudja megmondani, mit érdemes csinálni és mennyiért."

Madarász László: "Ha csinálunk, csak komoly borászatot érdemes csinálni."

Az említett Imperial Tokaji Kft., amellyel összedolgozott a sárazsadányi cég, felettébb érdekes vállalkozás Hegyalján. Egyrészt azért, mert egyik tulajdonosa Hegedűs Zoltán volt mindaddig, amíg ki nem nevezték a TK Rt. vezérigazgatójává, másrészt azért, mert Hegedűst követően debreceni és nyíregyházi cégek és magánszemélyek tűntek fel benne, köztük a Fidesz-fellegvárnak számító Debrecen polgármesterének, Kósa Lajosnak a felesége. Harmadrészt azért, mert egyik tulajdonosa, az Infra-Start Kft. több személy által is kötődik a hírhedtté vált Debreceni Vagyonkezelő társasághoz. Negyedrészt pedig azért, mert nevéhez fűződik egy jövedéki bűncselekmény is, amelyben az eljárást elkövető hiányában szüntette meg tavaly a szerencsi ügyészség. Valaki ugyanis fiktív felvásárlási jegyekkel több mint nyolcvanmillió forint szőlőbort akart legalizálni az Imperial Kft. nevében. Az elkövető személyét nem tudták azonosítani. Hegedűs Zoltánnak ezen felül érdekeltsége volt a Kékessy Dezső által jegyzett Tokaj Mercatus Borkereskedőház Kft.-ben is. Kékessy másik hegyaljai cégében, a Patricius Borház Kft.-ben pedig Madarász László vállalt felügyelőbizottsági tagságot.

Szász se hiába hivatkozik a jegyzőkönyv szerint a Magyar Vállalkozásfejlesztési Alapítványra, hiszen Csuha V. Imrével, az alapítvány kuratóriumi elnökével egy kuratóriumban ültek a Hörschik Richárd fideszes országgyűlési képviselő által létrehozott Zempléni Fejlesztési Társaság Alapítványánál, amelyben rajtuk kívül egy sárospataki fideszes önkormányzati képviselő, Erdős Tamás is helyet kapott.

Gazdálkodj torkosan

A sokféle pályázati lehetőség miatt nehéz pontosan kideríteni, hogy a Sárazsadány Kft. mikor mennyi állami támogatás kapott. Orbán Viktor mindenesetre ezen a téren önmérsékletre intette családi vállalkozásában lévő barátait. 2001-ben ugyanis 12 hektárral pályáztak a hektáronként 5,5 millió forintos támogatásra, amelynek benyújtását követően a volt miniszterelnök azt mondta: "Ne nyerjünk annyit, amennyit kértünk, ne mi kapjuk a legtöbbet." A telepítésre egyébként a 2001-es költségvetése szerint 32 milliót, 2002-ben pedig 53 millió forintot szánt a cég. Hasonlóan óatosan kezelte a cég ügyeit Lévai Anikó, aki APEH-ellenőrzést szorgalmazott ugyanabban az évben, amelyikben az adóhivatal egyszer már mindent rendben talált vállalkozásánál. Az adatok szerint a Sárazsadányi Kft. nem élt a kereskedőház garantált áras szőlőfelvásárlási lehetőségével, de Szász István Attila, Madarász László és Kékessy Dezső mint őstermelők kihasználták a lehetőséget, és nem túl jó minőségű termésüket az állami cégnek adták el. Bort azonban nemegyszer vásároltak a TK Rt.-től. 2000 februárjában például hat üveg aszút Hegedűs Zoltán rendelkezési jogán vesznek meg, szeptemberben 108 üveg furmintot, illetve hárslevelűt 16 200 forintért, 49 üveg 1993-as, ötputtonyos aszút pedig csaknem 180 ezer forintért. A legérdekesebb tranzakciónak egy 2000. decemberi vásárlás tűnik, amikor Szász István Attila közvetítésével ezer üveg ötputtonyos aszút vásárolnak 833 ezer forintért a Ganz Híd Daru Rt., és az A. Sz. Kft. közbeiktatásával.

A vállalkozás kezdi kinőni magát, rendezni kell a viszonyokat, elválasztani a cégügyeket a földtulajdonlástól. A 2001. decemberi taggyűlés jegyzőkönyve szerint a cég 36,7 hektárból áll, amelynek tulajdonárnyait Lévai Anikó a következőképpen részletezi:

"Az első 6,2 hektár régi termőterület Szász Attila nevében van, bár 1,2 hektár anyagi fedezetét mi teremtetjük meg. 7,3 hektár az új telepítés, 5 hektár az én nevemen van, 2,5 vagy Duda Attila vagy Szász

Attila nevén. Újabb 13 hektár parlag, ennek új telepítése vagy meliorizációja van folyamatban, Szász Attila nevén. Noha van újabb parlag Szász Attila nevén, de benn van Kékessy Dezső és Madarász László is. Összesen 36,7 hektár. Sürgősen lépni kell."

A taggyűlés végén pedig Szász István Attila referál a dolgok állásáról:

"A Méhes-majorban [azonos a Meszes-majorral - R. A.] nincs előrelépés, szerződés érvénytelensége iránt per van folyamatban az Egri Megyei Bíróság [sic!] előtt, a kereskedőház javára várható döntés, sürgetem a kitűzést. A tarcali kutatóintézetet meg kéne szerezni.

Az 5500 üveg késői szüretelésű hárslevelűre van vevő, címkére vár. Ez jó bor, a korábbi termésből hatmillió forint bevétel. Ha ezt eladnánk 5 millió forint bevétel lenne, palackozzuk le a 99-es 5 puttányos aszút, ezt is adjuk el. (...)

A zöldmezős beruházásokról: a Méregház körül megrendeltem 6 hektárt + egy négyágú pincét. Van lehetőség önköltség alatti munkavégzésre, Széchenyi terv + FVM támogatás. Megterveztem mit akarok csinálni, nagy befektetés, olcsó jó helyen van. Karácsony előtt adjunk a tagoknak néhány palack bort. 24-24 üveg."

Zsebföldek

A baráti vállalkozás motorja egyértelműen Szász István Attila, akinek ügyvédi pályája az Orbán-éra alatt kezdett szárnyalni. Szász irodája ugyanis nemcsak Tokaj Kereskedőház Rt. képviselőjét látta el abban az időben, hanem megbízói között szerepelt többek között az Országos Egészségügyi Pénztár, a Duna Televízió, a Corvinus Rt., a CD Hungary, a Magyar Vállalkozás Fejlesztési Kht. Ezen felül Szász felügyelőbizottsági tagja volt a Magyar Villamos Művek Rt.-nek és az Antenna Hungária Rt.-nek is. Saját és tagtársai adásvételi szerződése mellett Szász jegyez egy huszonegy személlyel megkötött haszonbérleti szerződést is az 1240 helyrajzi számú 3010 négyzetméter nagyságú zsadányi földre, tizenegy személlyel az 1276 helyrajzi számú 2372 négyzetméteres ingatlanra, tizenöt személlyel pedig az 1264-es helyrajzi számú, több mint nyolcezer négyzetméteres ingatlanra. A bérleti díj egyik esetben ezer, a másik kettőben háromezer forint bérlokként évente, és a szerződés negyvenkilenc évre szól. A 091/P és a 091 helyrajzi szám alatt jegyzett 4-4 ezer négyzetméteres földre pedig Szász életjáradéki szerződést kötött havi háromezer forint értékben.

2001. december 28-án aztán jelentős fordulat következik be a cégnél: Szász István Attila több ingatlanától is megvált. Lévai Anikó másfél millió forintért megvesz tőle összesen csaknem három és fél hektár földet (hrsz.: 1166, 1236 és 091/28), kilencezer négyzetméter zsadányi föld (hrsz.: 91/14, a 91/3, a 91/36), valamint néhány tolcsvai ingatlanának vevője Madarász László, a maradék (hrsz.: 91/7, a 91/53) tulajdonosa pedig Kékessy Dezső lett.

Lapunk szerette volna megkérdezni Szász István Attilát, a cég terjeszkedésének karmesterét: miért vált meg annak idején olyan hirtelen földjeitől, de az ügyvéd a témával kapcsolatos megkeresésünkkor elfoglaltságra hivatkozott, majd, bár megígérte, hogy visszahív bennünket, erre sajnos nem került sor. Lépésére mindenesetre magyarázatként szolgálhat 2002-es válópere. Szász felesége 12 évnyi házasság után válókeresetet nyújtott be. A bíróság a válást jogerősen 2004-ben mondta ki. A még folyamatban lévő házastársi vagyonmegosztási perben Szász úgy nyilatkozott, hogy a sárazsadányi cégben üzletrésének értéke "nulla", több tízmillió befizetési kötelezettségük van.

Az idén a Sárhegy dűlő-Sárazsadány-Tokajhegyalja Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. törzstőkéje 43 millió forintról 180 millióra emelkedett. A társaságban időközben 60,1 százalékos többségi befolyást szerzett Kékessy Dezső. Úgy tűnik, részesedését elsősorban Szász kárára növelte, de ez azért valószínűtlen, mert a gödöllői városi bíróság 2003. május 16-án jogerős végzésben zárta Szász sárazsadányi cégében meglévő 25 százalékos üzletrészt.

2003-ban az ügyvéd ellen tartásdíj-fizetési kötelezettségének elmulasztása miatt indult eljárás.

Előzmény: <http://www.es.hu/pd/display.asp?channel=RIPORT0347>